

Watamote

// Daisetsu

Watamote, azaz „Kétség sincs afelől, hogy miattatok nem vagyok népszerű!” manga és anime jobban hasonlít egy kisebbfajta katasztrófához, mint animéhez. Nem lepődnek meg, ha sokak számára ez a cím nem mondana semmit, hiszen mégis csak egy viszonylag új animémről van szó. Tanigawa Nico története egy furcsa lány hétköznapjait mutatja be nekünk, aki kellemetlen helyzeteivel, vicces személyével csal mosolyt az emberek arcára.

Az alapok - „Hozzátkot uga-tok mocskok!”

Gyanútlanul „szórfoztem az internet hullámain” nyáron a nagy melegben, amikor feltűnt nekem ez az anime. Gondoltam, miért is ne: belenézek. Amit kaptam, új fejezetet nyitott számomra a vígjátékok terén. Egy szokatlan, de nagyon jó metálos hangzású opening üvöltött a fülembé, s miután vége lett, jött az újabb meglepetés: Kuroki Tomoko.

Hadd mutassam be nektek ezt az elsőéves gimnazista lányt, aki az iskola legnépszerűtlenebb diákja. A kis moe karakter 2011-ben született Tanigawa Nico keze nyomán. A *Gandam Comics Online*-ban jelent meg a manga ugyanott, ahol a *Fullmetal Alchemist* és *Soul Eater* is. A manga 1,5 milliós példányszámban kelt el eddig, és jelenleg a hatodik kötetnél tart. Tomoko a tévében 2013-ban lépett színpadra, heti egy részzel. Az anime amúgy 12 részes, körülbelül az első 3 kötet eseményeit dolgozza fel, pillanatnyilag viszont szünetel. Legközelebb 2014-ben fog jelentkezni egy OVA keretében belül, miután a mangaka befejezi a hetedik kötetet.

A történet középpontjában Kuroki Tomoko áll, aki egy beilleszkedési problémákkal küzdő lány; nemigen

tud senkivel sem kommunikálni, vagy bármi mást csinálni, amiért persze a többi embert okolja. Mindenki, mindig, mindenhol hülyeséget csinál, az „egyetlen értelmes emberrel” pedig senki sem foglalkozik - gondolja magában. A kis animéfan így mindig egyedül van, animés oldalakat böngészik, psp-vel játszik, és csak olyan dolgot csinál, amit szólóban lehet. A lány nemigen tud semmivel sem kitűnni a többiek közül, alacsony, kócos, nincsenek méretes mellei, táskákak a szemei. Tomoko személye – vagy ahogy az animében egyetlen barátjánője szólítja: Mokocchi – különösnek tűnhet, de mégis csak egy kedves, szeretetreméltó lányt rejt ez a furcsa külső.

Ha jobban belegondoltok, Tomokónak valóban nehéz a helyzete. Biztos ti is éreztétek már magatokat egyedül, voltatok rosszkedvűek emiatt. Nos Kuroki egész napja ilyen, nem nagyon tudja elviselni az egyedüllétet, próbál kitörni belőle, néha meglehetősen örült és egyedi megoldásokkal, amik vége mindig egy újabb és újabb kínos szituáció. (Előfordul olyan is, hogy a felgyülemelő érzelmek robbanásszerűen kitörnek belőle.) A fő humorforrás Kuroki kétségbeesett viselkedése, a helyzetek eltűlése.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Cím:
Watashi ga motenai no wa dō kangaetemo omaera ga warui!
- röviden: Watamote

Mangaka:
Tanigawa Nico

Év (manga): 2011-?

Év (TV sorozat): 2013

Műfaj: vígjáték, shounen, slice of life, paródia, moe

■ Anime ismertető

Ez jobban tetszhet egy olyan ember számára, aki tud valamilyen szinten azonosulni is vele. (Lehet, hogy neked ezért is tetszett ennyire?) Saját álmvilága, képzelete nagyon szép és erőteljes, idővel azonban mégis rá kell eszmélnie a gonosz valóságra: senki sem törődik vele.

A további szereplők - „Ma végre kedves volt hozzám valaki!”

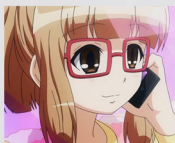

Kuroki Tomoki: (Micsoda véletlen!) Gondoltatok volna, hogy Tomoko öcséjét Tomokinak hívják? Ő a főszereplő egyetlen testvére. Elsőre furcsának tűnt, de igen, a fiú a fiatalabb kettőjük közül (és az érettebb is). Tomoki tisztában van nővére érzéseivel, de nem nagyon érdekli őt a dolog, (sokkal inkább zavarja,) hiszen a lány gyakran átjár a szobájába, hogy kipanaszkodja magát, vagy egy-egy túlszírázott történetével éppen hengegjen. Ennek eredményeképpen Tomokót öcsikéje általában kidobja a szobából. A fiú mindig egy teljesen átlagos fiatal, vannak barátai, rendes életet él (nem úgy, mint egyesek...).

Yuu Naruse: Kurokinak eszébe jutott, hogy van egy ismerőse, akit még az előző szülijából ismer, vele pedig igen is jóban van. Ő Yuu Naruse. Rögvést fel is hívja a lányt, azonnal találkozót beszél meg vele, a viszontlátás pillanatokra viszont szörnyű dologra eszmél rá: a lány megnőtt, és nem csak magasságra(!), divatosan öltözködik és egyszerűen kész angyal lett belőle. A köztük levő kötelék a változás ellenére mégis kiállta az idő próbáját, Tomoko ennek ellenére sokszor idegennek érzi maga mellett a lányt. Szorongását ehhez csak az animés témák enyhítik, amiket Yuuval jól ki tud beszélni. Yua-kan a barátnője helyzetéről mit sem sejt.

Megumi Imae: Az anime vége fele ismerkedhetünk meg egy újabb karakterrel, az iskola diáktanácsának elnökével. Kuroki Megumiról próbál példát venni, olyan szeretne lenni, mint ő. Ennek érdekében Tomoko figyeli a lányt, kihallgatja beszélgetéseit. Megumi persze mindenről tud és reméli, hogy egyszer Mokokchi is megbátorkodik. A kedves teremtés ezért ahol tud, segít az otakunak, még ha ő azt észre sem veszi.

A Kuroki család: Tomoko anyukája háziasszony, apja üzletember. Kettőjük közül az anyával találkoznak többször. A történetben nagy szerepük nincs, csupán anyyi, hogy mikor Mokokchi otthon van, akkor az anyukájával beszél a legtöbbször. Ezek a békés beszélgetések viszont sokszor veszekedésbe mennek át. Ekkor jönnek a jól bevált szülői helyrepofozások (szó szerinti). Apukája a 12 rész során egyszer jelenik meg (de akkor is olyat lát, amit sosem akart).

Értékelés, végszó

A Watamote számomra megkapta az egyik legjobb anime díját. Olykor nagyon vicces, szórakoztató, olykor az arcunkat takarva próbáljuk végignézni egy-egy kínos jelenetet. Az anime egyéni vonással is rendelkezik: a megszokott vígjátékokhoz képest meglehetősen kevés szereplővel dolgozik. A grafikája szép, kifejezetten pihenteti a szemet, a jó háttérzenék pedig kényeztetik a fület. Ezt az „idillt” azonban a váratlanul jött endinek néha megszakítják: az egész évadnak végig egy endingje van, azonban 4-5 részenként más zene szólal meg zárul, amik minőségileg sajnos messze elmaradnak a megszokottól, pedig az se valami főnyeremény. Emellett egy másik negatívuma is van: egy-két rész nem igazán nyerte el a tetszemet, ugyanis ezekben - vígjáték létere - sokáig egyetlen ütősebb poén sem hangzik el. Persze azért ezeken a gyengébb vicceken és jeleneteken is el tudtam mosolyodni (bár ahhoz kisebb csoda kellett). Így nézve azért annyira nem vészes a dolog! Elvégre egyetlen humorista sem tud végig ugyanolyan hasfalrengető poénokat mondani. Jah, és a Kuroki Tomoko fejképpel

egy egész képtárat lehetne készíteni hiszen olyan mókás arckifejezései vannak neki, ami miatt az ember majd szétpukkad a nevetéstől.

Összintén bevallom: az egyik ok, amiért az animébe belekezdtem az műfaji besorolásainál egy varázsszó miatt történt... ecchi. A fiú animések kedvét remélem nem rontom el, de ez a sorozat nem ecchi. Talán azért kaphatta ezt a besorolást, mert olykor-olykor látni egy-két bugyit, nagyobb mellű lányt. Tomoko fantáziája egy-kétszer elszabadul, de sajnos ennél többet nem is kapunk.

Kritikákból sok változatot olvastam. Egyeseknek nagyon bejött Tomoko személye, mások csupán egy szárnalmas, béna karaktert láttak. Noha nem szabadna megfélemedezni arról a tényről, hogy Kuroki milyen gondokkal is küzd. (Egy „menő” lehet, nem érti ezt meg. :P) Ha valaki netán hasonlóságot vél Kuroki Tomoko és saját maga között, az próbáljon meg tenni ellene, és törjön ki a kellemetlen mindennapokból. Aki pedig megszokta a helyzetét, az üvöltson egy nagyot és kiáltsa a jelszót: „Miattatok nem vagyok népszerű!”